

*
Megjelen esütörtökön

Előfizetési ár:

Egész évre 9 kor — fill.
Fél évre 4 kor 60 fill.
Negyed évre 2 kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

HONTI LAPOK

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
Ipolyságon.Hivatalos és magánhirdet-
ések mérsékelt árszabás
szerint.

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

Ipolyság, 1901. október 17.

A korponai öt pont.

A nyár folyamán, július első felében többrendbeli aláírással ellátottan megjelentek s szóba kerültek a Magyar Szó-ban s egyéb honi lapokban teljes szövegben, avagy rövidítve az általam megszerkesztett s Ivánka Zsigmond képviselőjelölt elé terjesztett s a jelölt által is aláírt és a lapok által „Korponai“-aknak elnevezett pontozatok. Akkoriban az öt pontot: 1. Az 1849. 20. t.-c. megváltásának; 2. vasárnap ünneplése; 3. felekezeti különiség eltörlése; 4. 1868. 53. t.-c. visszaállítása s 5. honi békeség előmozdítása — ugyszólván — az összes honi sajtó érdemlegesen tárgyalni kegyeskedett. Hálás elismerésünkkel adózunk ezért a sajtónak főleg pedig a Magyar Szónak, melyben a legteljesebb s leghelyesebb méltatást olvashattuk, de igen szépen szólott, a kérdéstről a Pesti Napló is, különösen, mikor vezércikkében azt fejtegette, hogy a vasárnap hathatósabb s államilag elrendelendő megünneplése, nemkülönben a felekezeti különiség eltörlése érdekében a r. kat. s protestáns egyházaktól származó együttes nyomásnak nehezen állandhat ellen az állam. Az Egyet-

értés is tárgyilagosan nyilatkozott a pontozatokról, bár ide vonatkozó vezércikkének címe s a címhez mért menete fájósan érintett. „Reverzálisok a láthatáron“ volt ugyanis a vezércikk címe. Köszönet legyen azonban az Egyetértésnek is, meg a többi tisztelt s becses lapoknak.

Több mint két hónap mulva mindezek után megjelent az Alkotmányban Ivánka úrtól egy nyilatkozat, amelyben Iv. Zs. ur egyebek közt kijelenti, hogy neki „senki semmiféle gyülekezeti megbízásából azt az öt pontot elfogadásra be nem mutatta“, s hogy ő „soha senkinek reverzálisát nem adott“, s az 1848. 20. törvényeket is nem úgy érti, hogy annak végrehajtása a r. kat. vagy más egyházak vagyonának elkobzását célozza stb. . . . E nyilatkozatot olvastam azután a Magyar Szóban, a Hazánkban, s talán megjelent egyéb lapokban is. Érzen, hogy felvilágosítással tartozom, s privátim is számos interpelláció jutott hozzám (vált ezek között kemény is); választás előtt azonban — nyilvánosan nem lévén angazsálva — nyilatkozni nem találtam jónak, főleg azért, mert választási elnökhelyettesnek, s szavazatszedő küldöttségi elnök-

nek lettem statuálva; -- de most már felszólalok.

Előrebocsátom pedig azt, hogy a Magyar Szó néppárti fogásnak nézi az egész dolgot, a nyilatkozatot apokrifnek véleményezi, s nem teszi föl a kiváló egyéniségű Ivánkáról, hogy „a saját aláírását megtagadja“. Hát kérem, a tényállás ez: Iv. Zs. ur a pontozatokat aláírta, nyomban a választás után is ezt nekem kijelentette (s tömérdek tanu is bizonyíthatná), de a pontozatok magyarázata ellen nyilatkozik. A genezis ez: Az Alkotmányban megjelent fenti nyilatkozata előtt Iv. Zs. hozzám fáradni sziveskedett s vehemenciával jelenti, hogy Budapesten járt s ott Molnár János, Rakovszky István, Kaas Ivor báró néppárti fővezér urak megtámadták s szemrehányással illeték, hogy „reverzálisát adott, hogy a r. kat. papi javak szekularizációját aláírta, stb.“ az u. n. korponai pontozatokban. Iv. Zs. ur előttem kijelentette, hogy ezt ő nem tette s kívánt tőlem írásban megnyugtató nyilatkozatot, mert hogy a r. kat. választók bizalmatlanok iránta s az ev. választók közül is többen nem támogatják stb.

Szivesen megadtam az írásbeli

Tót népünk dalaiból.

Még csak hajnalodik . . .

(Este sa ten zeri . . .)

Még csak hajnalodik s üznek már négy
lelket]
Föl a hegyek közé török szörnyetegek.

Az apa és anya, a leány s kedvese
Törökök elől egy nyírfára rejteze.

Törökök elérték, nyír alatt megálltak,
És előbb levágták fejét az apának.

Nyírfán lefolyt a vér, lány nem sirt
semmit se,]
A nagy fájdalomtól elalélt a szíve.

Aztán a törökök az anyját ölték meg;
Az édes anyjéért könnyei pergének.

S mikor a kedvesét iszonyun kinozták:
„Jaj Istenem!“ kiált s erdők visszhangozták.

Végtére őt magát is agyongvőtörték,
Párlásan ott járni mindmáig látják még.
(Hontmegyei.)

Mondtad, nőül veszesz engem . . .

(Pocedal si, ze ma vezmes . . .)

Mondtad, nőül veszesz engem,
Ha learattál a hegyen;
Learattál, költözted is,
És leánynak hagytál mégis.

„Ha elveszlek, verni foglak,
Hintón téged nem hordozlak;
Sem kocsiban, sem hintóban,
Nem lesz részed nálam jóban.

Veszek korbácsot, mint karom,
S verlek, mint kutyát, ugy bizony.
Vettél is már s nem versz engem,
Édes lelkem, sainálsz engem!

„Téged hogyan sajnálnálak,
Ha festő festé orcádat;
Téged a festők festettek,
És az ácsok kimetszettek!“

Lányka, lányka, mit tartogatsz?

(Dievca, dievca, co ze to máš?)

Lányka, lányka, mit tartogatsz?
„Rózsát, rózsát.“ Kie lesz az?
„Tied, tied én legénykém,
Ott találtam az ösvénykém.“

Lányka, fehér arcu lánykám,
Mit keressz a pap-lak táján?
„Téged kereslek, legénykém,
Mert szeretőcskéd lennék én.“

Lányka, lányka, fehér angyal,
Hol talállak alkonyattal?
„Ott találsz a kertecskében,
Padkán, almafa tövében.“

Fordította Luby Sándor

Ádám naplójából.

Mark Twain után.

Előljáró beszéd. Ennek a naplónak egy részét néhány évvel ezelőt fordítottam le és egy barátom néhány példányát hiányosan kinyomatta. Azóta Ádám hieroglifáiból többet is sikerült kibetűznöm és azt hiszem, hogy a nyilvánosságot érdeklő annak közlése.

Hétfő. Ez az új lény azzal a hosszú hajjal, kezd utamban lenni. Mindég körülöttem van és nem tágit mellőlem. Ez nines inyemre. Nem szoktam hozzá a társasághoz. Szeretném, ha a többi állatokkal maradna . . . Felhős az ég. Mintha esőnk lenne. Esőnk? Nekünk? Hónap az a többes szám? . . . Emlékszem. Az új lény, mi . . . többes számban beszél.

nyilatkozatomat, melyben kijelentettem, hogy 1. békességet akartam; 2. az 1848. XX. törvény-cikk szorgalmazásával sem Ivánka, sem a pontozatok értelmi szerzője szekularizációra nem gondolt; az 1848. XX. törvény-cikk meghozott állami törvény, az állam gondja a böles végrehajtás; 3. a pontozatok semmiféle egyházi vagy papi gyűlésből kifolyólag nem lettek előterjesztve; 4. reverzalist Iv. Zs. nem adott, mert reverzalist nem is kértek tőle. (Ime, az Ivánka-féle új kijelentésnek a radixa!) Iv. Zs. ur. r. kat. választóinak netáni megnyugtatóására s az ev. protestáns józanul építeni akaró szellem igazolására készséggel adtam meg — s örömmel teszem közzé most is — jelen nyilatkozatomat (még kívánatra azt is hozzátettem, hogy a pontozatok eredetileg Selmeceen egy nagyobb vacsora alkalmával jöttek először forgalomba).

Magyarázatul csak annyit, hogy mi, evangélikusok reverzalisokat nem szeretünk, nem is kívánunk (azért fájt az Egyetértés című beces lap vezércikkének fent említett címe), mi nyíltan kérünk s követelünk, adunk és fogadunk; megengedem, hogy vannak az evangélikusok között, ha ugyan vannak (de ilyenek talán többen vannak a nem evangélikusok között, kik a r. katolikus egyházi javak szekularizációjában honmentő eszközöket látnak; de annyira ismerem az ev. hazai közgondolkozást, hogy az 1848. 20. törvény-cikk megvalósítása sürgetésekor nem a francia egyház

államosító rendszerre gondolnak s gondolunk, de óhajtjuk és kívánjuk, hogy a magyar állam minden nagyobb megrázkódtatás nélkül helyes és olyan módot találjon az egyházak közötti szellemi s anyagi egyenlőségnek tervezésére s keresztülvitelére, mely mód a más vallásu, tehát első sorban a r. katolikus polgártársaink helyes jogérzetének s keresztyén, azaz humanus nézeteinek is megfelel. A mi emberi egyik legnagyobb erősségünk éppen — mint azta közmultban elhunyt és országszerte köztisztelőben állott nagy magyar államférfiu, Szilágyi Dezső is tavaly a pozsonyi protestáns irod. társasági gyűlés alkalmával a közbejárnál hangsúlyozva, nekünk szépen mondogatta — a más vallásu s s főleg r. katolikus honfitársainak belátása, igaz magyar hazafisága, polgártársi és testvéri szeretete, egyszóval: valódi szabad-elvűsége. S nem így van-e?

Ez az igazi, humanus, keresztyén és szabadelvű szelfem lengte át hajdanában például az 1790. 26. t. c. megalkotásakor is a magyar törvényhozást, amikor protestáns elődeink még a r. kat. klérusnak is kifejezték publice elismerésüket. „Fiaim, csak szeressétek egymást,“ — mondotta a mi közös nagy János apostolunk. — Így legyen ez máskor is, sokszor, mindig, hön óhajtva kívánjuk. Mi magunk sem akarjuk, hogy még akár az alkotmányos magyar állam is államosítsa a hazai protestáns egyházakat; mi ev. protestáns autonomiánk drágakö-

veinek letörése nélkül, nemkülönben a r. kat. papi javak elkobzása nélkül kívánjuk, óhajtjuk, kérjük s követeljük, hogy a magyar állam tekintsen le protestáns szegénységünkre, nézzen a protestáns lelkészek annyi évi kitarató hűséges, hitépítő s hönboldogító munkájára (mert hit nélkül nem lehet boldog a hön) s vegye számba elviselhetetlen egyházi teher alatt nyögő hiveinket. Hiszen meg vagyunk irva egyfelől: „méltó a munkás az ő jutalmára“, másfelől meg, hogy „egymás terhét hordozzátok.“ Éz a keresztyén vallásnak két — az állam által is elfogadandó — főpontozata.

Ami végül még Ivánka Zsigmond urat s nyilatkozatát illeti, én, midőn egyfelől sajnálom, hogy fenti, különben tisztelt néppárti urak, békességre s igazságra törekvő szándékainknak félremagyarázására alkalmat adtak, másfelől meg természetesen találok ha Iv. Zs. ur a kiváló meggyetörténeti alak, nevezetes honti néppátrónus s amelelt rettenthetetlen hadastyán és agitátor, az 1848-iki törvényhozás volt munkása, élete alkonyát képviselői mandátum elnyerésével megaranyozni óhajtja s a célból félreértéseket osztatni kívánt és akart akkor, mikor r. kat. választóinak megnyerése céljából a korponai pontozatoknak helytelen magyarázata ellen nyilatkozott. A formát talán nem találta el (ami a választásra is befolyással volt aztán), ez azonban nem alterálja azt, hogy kifejezést ne adjak azon szerény, de erős

Kedd. A nagy vizesést megvizsgáltam. Az egész földterületen az a legszebb rész. Az új lény „Niagara vizesés“-nek nevezi. Buta beszéd. Én már nem is jutok ahhoz hozzá, hogy valaminek nevet adjak. Az új lény mindennek nevet ad, mihelyt közelébe jön és időm sines az ellen tiltakozni.

Szerda. Az eső ellen kis barlangot fedeztem fel. De nem tudok egyedül maradni benne. Az új lény is odatlakodott. Amikor ki akartam kergetni — abból a két lyukból, amelyekkel lát, vizet csepegtetett, amelyet arcáról előtalpainak hátsó részével törölt le és emellett olyan hangokat hallatott, mint a többi állatok, amikor fájdalmat éreznek, vagy félnek. Szeretném, ha nem beszélne, de jaj, egyre beszél.

Péntek. A neveket az új lény irtalom nélkül tovább osztogatja. Hiába minden tiltakozás. Az új lény sok gyümölcsöt fogyaszt. Bizonyos, hogy rövid idő múlva hiányunk lesz gyümölcsben. Már megint az a „mi.“ Ő — kezdte és én annyit hallgattam, hogy most már én is eltanultam . . . Kő van odakinn. Nem szeretem a kődot. Az új lény azonban a kőben járkal. Akármilyen idő van odakinn, járkal kint és piszkos talpaival visszatér. Azelőtt olyan nyugalom és tisztaság honolt itt.

Vasárnap. Vége a nyugalomnak. Az új lény mindig bolondot eszel ki. Ma azon rajta kaptam, amint a tiltott fa

gyümölcseiből göröngyökkel akart egyet leütni.

Hétfő. Az új lény azt mondja, hogy Éva a neve. Nem bánom. Azt is mondja, hogy azért van neve, hogy szólítani tudjam, hogyha azt akarom, hogy velem legyen. Erre azt válaszoltam: akkor felesleges, hogy neve legyen. Éz a kijelentés mély benyomást gyakorolt az új lényre. „Felesleges“ kitűnő szó, megérdemli, hogy minden alkalommal használjuk. Bárha nem látom már azt az új lényt!

Szerda. Az új lény ma arra kért, ne járjak a vizesés fölött, mert az rémülettel tölti el. Rémulettel! Miért? Hát kit bántok én azzal? Kinek ártok vele? Mindig gyakoroltam, hogy a vizesésbe ugrottam, a vízben lubickoltam. Milyen jól esett! S ime most meg akarja tiltani.

Szombat. Csütörtökön megszőktem. Két napot vándorlással töltöttem, hogy új buvóhelyet találjak. Találtam is, de ő szörnyűség, az új lény egy állat segítségével, a melyet „farkas“-nak nevez, felfedezte nyomaimat és egyszerre csak barlangomban termett. S ismét azokat a szokatlan hangokat produkálta és a két lyukból ismét víz áradt ki. Hogy csak ne halljam és lássam ezt, vele mentem vissza, de erős elhatározásom, mihelyt tehetem: megint megszőktem.

Vasárnap. Hála az égnek, ez a nap veszedelem nélkül mult el.

Hétfő. . . . Ma megint a tiltott fára má-

szott. Ott ült az alsó galyak közt. Göröngyökkel kellett lekergetnem onnan. Azt mondta, miért ne menjen fel, ugy se látja senki. Minden mentsége ez: Nem látja senki. Szerinte akkor minden szabad.

Kedd. A legújabb az, hogy az új lény azt mondja: az én oldalbordámból alkotott meg. No, ezt se hiszem. Nem emlékszem rá, hogy valaha egy oldalbordám hiányzott volna.

Szombat. Tegnap belezuhant a tóba, a mikor messzire előrehajolt, hogy a víz tükrében meglássa magát. Mindig így tesz, valahányszor egy tó közelébe ér, de eddig még nem pottyant belé. Majd hogy meg nem fulladt, annyi vizet ivott. Ki is jelentette azután, hogy kiszabadult: nem jó tóba lenni. E miatt sajnálja a békákat. T. i. azoknak is nevet adott. Tegnap este egy egész csomó ilyen békát hazahozott, és hogy megmelegedjenek, az ágyamba tette őket. Ugy találtam, hogy azokat a békákat ez nem tette boldogabbakká, inkább esendesebbek lettek. Ma este kidobom őket. Nem leszek bolond, hogy ismét velük aludjak! Nedvesen hidegek, nyálasak és különösen kollemetlenek, ha az ember meztelenül fekszik közöttük.

Kedd. Most már új időtöltést talált. Egy kigyóval barátkozik. A többi állatok boldogok, hogy megszabadultak tőle, mert folyton nyaggatta őket. Én meg örülök a kigyónak, mert beszélni tud és az új lény most azzal fecseg és engem nyugton hágy-

meggyőződésnek, hogy bármi történt a múltban s történik a jövőben, s bár Ivánka Zsigmond a választásnál kisebbségben maradt ifj. Holczer János ifjui erővel szemben, a pontozatok betűinek szelleme eltemetve nincsen. A gyarló embereket lehet támadni ütni ha kell, s védelemre szorítani — az ugynevezett korponai pontozatokat átlengő békesség s igazság szent eszméit azonban tovább is respektálni kérjük. Szolgáljon e megvilágítás válaszul a kérdezőknek s szives tudomásul a fővárosi s vidéki, e tárggyal foglalkozott becses lapoknak.

Krupec István.

Ipolyság, október 17.

Jakabffy István, a szalkai kerület országgyűlési képviselőjétől vettük alábbi levelet:

Budapest október 16.

Tisztelt Barátom!

Lapodban azt is olvasom, hogy peticionálni akarnak választásom ellen.

Nobilisabban mint én, nem korteskedhetik senkisémet. Az ellenjelöltet dicsérem, sőt egészségére is iszom. Nincs választó, akinek szavazatáért pénzt vagy előnyt ígértem, s csak egy van, a kinek pártfogását kértem. az pártolt a végén, de rám nem szavazott. Itatás az annak idején mindkét részről történt, s én le is fújtam részemről s tudtom és beleegyezéssel oly korlátolt határok közé volt szorítva, hogy az igazán a szokásos vendéglátás határain nem is terjedhetett túl. Hogy pedig választóim becsületszavát vettem, vagy presszionáltam volna, mint az ellenfelem kortesei részéről gyakran történt, arról szó sincs, sőt annyira szabályos kezelt engedtem, hogy a Szalkán velem levő 8 vagy 10 választómat kik híveim voltak, s kikről tudtam, hogy le nem szavaztak, egy szóval sem figyelmeztettem, hogy menjenek szavazni. Sőt maga az egyik bizalmi férjiam sem szavazott le s az este szavazni jelentkezőket el nem fogadta, mert kár az időt huzni, a többség biztosítva van. Az igaz, hogy erkölcsi célokra, egyházaknak, senki másnak ígértem s fiztettem is apróbb összegeket, de azon világos kikötéssel, arra ezer tanum van, hogy azért egy embernek sem kívánom szavazatát. Obligóba jöttem, ellen obligó nélkül, hát hisz ellenem is ígért iskola államosítást, országutat, vasuti kitérőt, nagyon helyesen tette, ha az a közcél javára szól. Nálunk minden adakozás, mert az gyér. hát feltűnő. Mióta Angliában is tiszta választások vannak, a jelöltek egész összegeket adnak nemcsak erkölcsi célokra, de lokális kaszinóknak is, s senki sem ütközik azon meg, addig míg sajátjából teszi. Fuvarokat sem fizettem túl. Nincs község, melyben többet vagy kevesebbet mondtam volna, mint a tényleges fuvarétel. Megtörtént azonban, hogy több községben (többnyire Deméndtől kezdve fel) több szavazóra mondták, hogy kocsik kell, mint tényleg kellett, én kifí-

zstem jóhiszeműleg s visszaéltek velem, én arról nem tehetek.

Most még engedj meg, hogy a tiszta választásról írjak neked egy pár sort, mit esetleg lapodban megemlíthetsz.

A választók zöme a tiszta választást így fogja fel: nem tiszta a választás, ha hivatalos egyén vagy egyének korteskednek, ha pénzért vásárolnak szavazatot, ha szavazni jogosultakat szavazatuktól elütik, mint az 84-ben történt, vagy ha jelöltje érdekében a kormány, mint az 96-ban országoszte történt nagy pénzösszegeket ad s költ oly forrásokból, melyeknek adományai nem korteskedésre fordítandók, de jótékony célra, ezen esetekben lát a nép nem tiszta választást, mert ezek egyszerű, de józan jogi felfogásukkal ellenkeznek, azonban azt, hogy az etetés és az itatás az ősi szokások tilosak, nehezen érti meg, mert jogi felfogásával nem ellenkezik, s csak azon csodálkozik, hogy míg öt év előtt a kormány olesó s mégis drága vagy drága, de mégis olesó választásokat rendezett, mint azt nekem annak idején egy kormánypárti nevetve jegyezte meg, most mintegy megjedve a saját maga által teremtett viszonyoktól, egyszerre tulzásba esik, s csak azon csodálkozik még, hogy a vármegye a választási törvények passzusait épp úgy ki nem hirdette, mint azt, hogy rendet és csendet kell megtartani, a mit pedig mindenki tud s evvel nagyon könnyítet volna a helyzetet. Maradok híved *Jakabffy István.*

A h é t r ő l.

— Ivánka Oszkár és a papság.

A *Magyarország* vasárnapi számában olvastuk: Feltétlenül megbízható forrásból értesülünk arról, hogy *Ivánka Oszkár* a Ház rendes tanácskozásainak elején valamely formában indítványt fog előterjeszteni, hogy a *papság a korteskedéstől szigorúan eltiltassék.* Míg az állam és társadalom minden más tényezője a kuriai bírások által teremtett helyzetnek alávetette magát, a papság (és ezalatt minden felekezeti értendő) tultette magát a törvény intézkedéseim. *Ivánka Oszkár* nem akar oly messze menni, mint néhány külföldi államban megtörtént, hogy a papok megfosztassanak a passzív és aktív választási jogtól, de a lezajlott választási harc *tanulságai alapján a korteskedő papság ellen szigorú rendszabályokat óhajt.* Alig hisszük azonban, hogy a ház ezáltal ennek a kérdésnek tárgyalásába belebocsátkoznék.

— **A törvénykezés köréből.** A király *Fekete Imre* szobránczi kir. aljárásbírónak eddigi minőségében az *ipolysági* kir. járásbíróshoz való áthelyezését saját kérelmére megengedte.

— **Házasság.** *Burján Pál* a zalabai Pongrácz gróf-féle uradalom kasznárja e hó 15-én lépett házassági frigyre *Szent-Imrei* Etelkával Mezőkövesden. A polgári kötés a budapesti VI. ker. anyakönyvvezető előtt ment végbe.

— **Szöke** Aladár m. kir. honvéddhadnagy e hó 12-én vezette oltárhoz *Sztrakovics* Malvint, *Sztrakovics* József dr. ügyvéd leányát Korponán. Esküvő után a menyasszonyi házban nagy nász-lakoma volt.

— **Hölczel** István közigazgatási napidijas e hó 12-én kötött házassági frigyét *Kovács* Józsaival, *Králik* András vendéglős leányával Zólyomban.

— Megyebizottsági tagválasztások.

Tegnap tartották meg vármegyénk területén az esedékessé vált megyebizottsági tagválasztásokat. Azok eredményét lapunk jövő számában fogjuk közölni.

— **Wilczek-bankett.** *Wilczek* Frigyes gróf dr. az alsó-leendő kerület néppárti képviselője tiszteletére e hó 11-én a kaszinóban volt tisztviselőtársai barátságos bucsulakomát rendeztek, melyen mintegy 60-an vettek részt. Pohárköszöntőt mondtak *Czobor László* alispán, *Wilczek* Frigyes gróf dr. és *Fayl Zoltán.*

— **Hangverseny.** *Alföldi Irén* és társai művészársasága tegnapi hirdetett érdekes műsorú hangversenyét ma este 8 órakor tartja meg a városháza nagytermében.

— **Átalakítások a megyei székházban.** Tudvalevőleg a megyei székház egész első emeletét a főispáni lakás céljaira alakította át a törvényhatóság. Az alispán hivatalos és fogadóhelyisége ezen túl a földszinten az eddigi kiadóhivatal helyén lesz, utóbbi hivatal pedig az eddigi főjegyzői lakás helyiségeibe költözködik át.

— **A tiszta választás.** Egy uri családban a politikai helyzetről beszéltek a napokban. Közben meghányták-vetették pro és kontra a tiszta választások ügyét is. A család szemefénye, egy csicsergő ajku kis leány, mindenki nagy bámulatára egyszerre csak közbeszólt, dacára, hogy még nem szokott politizálni:

— Eh, azok a választások nem érnek semmit. Az én vőlegényem csinálta meg a legtisztább választást.

— Hogy-hogy? Mikor?

— Akkor, amikor eljegyezett engem — hozomány nélkül.

— Oroszlánvadászat Ipolyságon.

Még ugyan nem volt, de még lehet. Ma érkezett ugyanis az esztergomi alispán távirata, melyben értesít, hogy Komárom városában egy áliatsereglet leégett és a nagy zavarban egy oroszlán és egy tigris kiszabadult és *Párkány-Náua* felé esatangolt el és most Esztergom és környékének lakóit rette-gésben tartja. Így egy párkányi mé-szárosnak a tigris 35 juhát levágta. A fenevadak üldözésére katonaságot rendelt ki, mely azonban eddig csak nyomokat látott. Tekintettel a csekély távolságra, könnyen esatangolhat hozzánk is egy pár belőlük és így megtörténhet, hogy az ipolysági vadásztársaság valamelyik tagja a sok baklövés után oroszlánt fog lőni.

— **Harang szentelés.** Hitbuzgósága s áldozatkészségének szep tanujelét adta *B a g y a n* község lakossága akkor midőn kis temploma részére közadakozás útján két új egy kisebb és egy nagyobb harangot szerzett be. A harang beszerzés főérdeme a hitközség derék lelkészeé. ki nemcsak hívei lelki életének buzgó őre s védője, de egyébként is minden tekintetben megfelel kötelességének. A harangokat e hó 17-én a hitközség 332 alapítási éve fordulóján szenteltek fel ünnepélyesen *Fuchs* János bagonyai, *Hajdu* Lajos bati, *Bernáth* Sándor derzsényei ág. hitv. lelkészek A harangokat hazai cég szállította. A kántori teendőket *Fábián* Vendel bati kántortanító végezte.

— **Vásár** barchent maradékokban 2. 2. és fél, 3 mt. plüsch barchentok mtrenként 26 kr. Flanel maradékok mtrenként 15 kr. Olasz védjeggyel ellátott sárcipők (Chalocsnik) férfi 1 35 Női 1 25 Gyermekek 1 10 és minden divatúru cikkeket a legjutányosabban kaphatók *Hirschfeld* Miksa divatúru kereskedésében Ipolyságon.

IRODALOM és ZENE.

Luby Sándor, az országoszte ismert jolos poéta jelenleg tót népdalok fordításával foglalkozik, melyeket legközelebb kötetbe gyűjtve készűl kiadni. Ezekből a népdalokból mutatól mai tárcánkban három sikerűlt fordítást a fordító szives-

ségéből közlünk. Annak idején olvasóink figyelmét ráirányítjuk a tartalmasnak ígérkező gyűjteményre.

Garamvölgyi Nóták cím alatt Nyitrai Sándor Léván három igen kellemes, és e mellett könnyű muzsikájú nótát adott ki. A pompás kis zenei nippet ajánljuk zenekedvelőink figyelmébe. Ára 1 kor 50 fl, megrendelhető a szerzőnél Léván.

Bérbeadó birtok

A terbegeci határban fekvő s mintegy 200 magyar holdat tevő birtok

azonnal bérbeadó, esetleg felesbe kiadó.

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos: **Andreics János** bányaigazgató **Petrozsényben**, vagy **dr. Csermák Ernő** ügyvéd **Ipolyságon**.

Nagy jövedelem, magas jutalék

kinálkozik mindenkinek, aki egy elsőrangú budapesti részvénytársaság képviselőtét, a törvény értelmében megengedett sorsjegyek részletfizetésre való eladására elvállalja. Levelek: „Nagy jövedelem” címre.

Eckstein Bernát
hirdetési iroda Budapest, V.,
Füredő-utca 4. szám.

1193. 1901. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy az ipolysági kir. jbiróság 1901. évi V. 726. 2. számú végzése következtében Oblat Samuel és társai javára Rumann Lajos ellen I. 338 kor. II. 245 kor. 36 fl. s jár. erejéig 1901. évi szeptember hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3229 kor. 22 fillérre becsült bolti felszerelés, boltiáruk és butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. jbiróság 1901. évi V. 726. 2. számú végzése folytán I. 338 korona II. 245 korona 36 fillér tőkekövetelés és járulékalai erejéig Ipolyságon leendő eszközzésére 1901. október 25 napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §. alapján készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felül foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t-c 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Ipolyság, 1901. október 9-én.

Balg Mór
kir. bir. végrehajtó.

Magyar-német felolvasó

kerestetik naponként 1 órára. Régi takarékpénztár I. emelet.

1854. 1901. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Alulírt bíróság közzé teszi, hogy a selmeci takarékpénztár s csatlakozó társai végrehajtónak Antal György végrehajtást szennvedő elleni 2400 korona, 40 kor, 51 kor 20 fl, 2570 kor. 340 kor, és 100 kor. tőkék és jár iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Össöd község 21. sztkjvben Antal György nevében álló, de az 1898. április 25-én megtartott árverésen Dániel

János késedelmes vevő által megvett A. I. 1-29. és 1. 2. sorszám alatti ingatlanok 1901. évi október 25-ik napján d. e. 10 órakor Össödön a megállapított kikiáltási ár 10 %-ának bánatpénzül letétele mellett Dániel János késedelmes vevő terhére és veszélyére becsáron alól is visszárverés útján el fognak árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60, s 90 nap alatt három egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint fent nevezett község előjáróságánál megtekinthetők.

Kir. törvszék tkvi hatóság

Ipolyságon, 1901. szeptember 5-én.

Oravec Béla
kir. törvsz. bír.

1.000.000 korona

esetleg a legnagyobb nyeremény!!

JEGYZÉKE az 50,000 nyereménynek. Legn. nyeremény a legszerencsésebb esetben 1,000,000 korona.

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
433 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
99 " "	300
31700 " "	200
3000 " "	170
4000 " "	130
50 " "	100
3000 " "	80
2000 " "	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.160,000

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk. Öt és fél millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélyesebb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztályosorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdődöt veszi.

100,000 sorsjegy 50,000 PÉNZNYEREMÉNNYEL sorsolattik ki, tehát az összes sorsjegyek 1/2-a nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió 150 000 koronát, egy hatalmas ö-szöveg sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betöltjei a következők:

egy nyolcad (1/8) ft — 75 vagyis 1.50 kor
egy negyed (1/4) " 1.50 " 3.— "
egy fél (1/2) " 3.— " 6.— "
egy egész (1) " 6.— " 12.— "

A sorsjegyeket utóvétel vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjlanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. év november 1-ig
bizalommal hozzák küldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZ
Budapest,

Hazánk legnagyobb detail osztály-sorsjáték üzlete.

Főáruházi osztályosorsjáték osztályai:

- 1. Váci-körut 4.
- 2. Múzeum-körut 11.
- 3. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részemre.....I. oszt. m. kir. szab. osztályosorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget.....kor. összegben { utóvételre kérem postautalvánnyal küldöm mellékelem bankjegyekben (bélyegeken.) } A nemtetsző törlendő.

Pontos cím {
.....
.....
.....